



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIII. Notatus Gratianus, à quo recedit auctor Glossæ. Seculi nostri sententia de auctoritate Conciliorum provincialium. Declerationes Cardinalium pro explicatione Concilij Tridentini non obtinent ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

tesimo vigesimo nono, provincialis item erat; sed tamen canones suos edidit adversus Pelagianos, juxta capitula ab apostolica sede transmissa, ut adnotatum est in præfatione synodi. Eodem anno Vafensis Synodus in eadem provincia suos etiam canones edidit. Synodus Antissiodorensis ab Anachario Episcopo celebrata anno D X C. cum Abbatibus & Presbyteris suæ diæceseos, XLV. canones edidit, tametsi unius Episcopi synodus esset. Concilium Merense habitum anno octingentesimo octuagesimo octavo, in quo XIII. canones editi sunt, provinciale item est, celebratum ab Archiepiscopo Treverensi cum suis suffraganeis Episcopis provinciæ Belgicæ. Concilium Troisicium prope Augustam Sueffionum convocatum fuit ab Heriveo Archiepiscopo Remensi, cui interfuerunt Episcopi provinciæ Remensis. In eo editi sunt canones quindecim.

Hispanis quoque magni momenti semper visi sunt canones editi in suis Conciliis provincialibus. Argumento erunt Concilium Eliberitanum anno CCCV. coactum, in quo decreti sunt canones octuaginta & eo amplius, Cæsaraugustanum in provincia Tarraconenfi habitum anno trecentesimo octuagesimo, Bracarenfia primum & secundum in Gallæcia habita annis quingentesimo sexagesimo tertio & septuagesimo secundo, & Lucensia ejusdem provinciæ & eodem ferme tempore celebrata, quæ provinciam illam in duas metropoles divisit tempore Regum Suevorum, Narbonense habitum anno DLXXXIX. sub Recaredo Rege, qui Narbonensem provinciam obtinebat velut membrum coronæ Hispanicæ, Hispalense primum anno D X C. & secundum anno D C X V I I I. cui præfuit Isidorus Metropolitani, cujusque canones referuntur ab Ivone & Gratiano.

Sanè adeo verum est & manifestum inesse Conciliis provincialibus auctoritatem ad condendos canones ut & ipse auctor Apologetici pro Decretis Gregorij VII. editis in Concilio Romano anno M L X X I V. tametsi prorsus addictus Gregorio, veritatem illam constituat inter axiomata disciplinæ canonicæ. At enim decreta Conciliorum Oecumenicorum observanda esse velut leges evangelicas, dein rationem etiam habendam canonum in synodis provincialibus editorum, modò contrarij non sint canonibus Conciliorum, quandoquidem eas bis in anno celebrari præcipiunt canones Nicæni, Constantinopolitani, & Chalcedonenses:

Apologet. pro Decret. Greg. VII. c. 1. & 4.

Patet quod authentice sanctiones etiam provincialia Concilia fieri præcipiunt. Quod in cas-

sum præcipiunt, nisi & nos eorundem Conciliorum probabiles sententias observare decernerent. Unde & in tertio Tolerano Concilio universaliter decretum est: Qui Concilia orthodoxorum Episcoporum consona sanctissimis Quatuor Conciliis non recipit, anathema sit. Præclare autem admonet idem auctor persæpe magnos & egregios viros his Conciliis interfuisse, ac sicut temerarium esset contradicere opinioni illustrium horum virorum, ita tolerandam prorsus non esse eorum contumaciam qui nolunt obsequi decretis ex sententia multorum sapientium statutis: Ergo, inquit, multorum sapientium judicio non acquiescere multò magis est intolerabile, in his duntaxat capitulis quæ prædictis authenticis statutis non adversantur, sed institutioni Christianæ religionis proculdubio suffragantur.

XIII. Quapropter meritò reprehendus est Gratianus, qui novum ius introducere conatus est in Decreto suo, mirum, posse quidem Concilia hæc causas judicare, & criminibus debitas penas irrogare, non tamen novos canones condere, non constituere aliquid, vel definire, ut ipse loquitur in dist. XVIIII. Itaque auctor Glossæ eum apertè redarguit, qui ita scribit ad hunc locum: Illud non est verum. Quia Episcopi bene condere possunt canones episcopales, & Archiepiscopus provinciales. Sed de majoribus negotiis non possunt aliquid statueri. Exceptio illa Glossæ aperit genuinum sensum capituli Concilia, ex quo Gratianus sententiæ suæ fundamentum mutuatus est, quòdque descriptum est ex Apologetico Ennodij Ticinensis. Sed caput illud à me explicatum est in dissertatione de judiciis canonicis Episcoporum.

Sanè Doctores nostræ ætatis non contradicunt huic auctoritati Conciliorum provincialium, modò eorum decreta consentanea sint juri communi, id est, juri quod in Decretalibus continetur, juxta receptum loquendi modum. Tamen dissimulandum non est Cardinales Congregationis institutæ pro explicatione Concilij Tridentini auctoritatem illam quibusdam limitibus circumscripsisse, vim apertam inferendo verbis decreti Tridentinæ Synodi, cum declarant Concilia provincialia publicanda non esse antè quàm sedes apostolica consulatur: Decreta quæ in Conciliis provincialibus conduntur, publicari non debent inconsulto Romano Pontifice. Sed Declarationes illæ vim legis non obtinent in Gallia.

